

Dnes ráno jsem z Jaspisova domu na obzoru uviděl loď.

Před týdnem bych se ihned rozběhl ke břehu, nebo bych začal signalizovat o pomoc. Nové znalosti a prozření mě ale dnes držely zpět.

K první lodi se brzy připojila druhá a pak třetí, a pak vzduch pročísl tlumený rachot vzdálené kanonády. Pozoroval jsem manévry trojice lodí a jejich vzájemnou destrukci.

Jedna loď brzy šla ke dnu, po několika minutách už zbyla jen jedna. Ke břehu v tu chvíli mířilo několik malých člunů a já si fascinovaně uvědomil, že i teď na sebe trosečníci stále útočí - nejdřív palba z několika ručnic, pak se jeden člun pokusil taranovat druhý.

I mezi ostatními čluny vedly obdobné malé boje, zatímco přeživší loď začal pomalu unášet jeden ze zrádných proudů kolem pobřeží. Její posádka si záhy uvědomila, že plavidlo se nezadržitelně blíží k útesům a námořníci začali jako krysy opouštět loď.

Pozoroval jsem, jak se skupinky námořníků hemží po pláži a jak se jemný bílý písek barví jejich krví.

Když se přeživší vydali směrem do vnitrozemí, konečně jsem dokázal odtrhnout zrak a vrátit se do chaty. Nomenické písmo je pro mě druhým jazykem a i Otec Písku mi již důvěřuje.

Prosím všechny šamany, aby toto svědectví poslali svým bratřím a sestrám. Musíme se skrýt hlouběji do džungle - cizáci přinášejí jenom smrt a zkázu. Víím, že i já byl jeden z nich, ale o to lépe víím, čeho jsou schopní.

Marcus